

Het initiatief van de Sloveense regering is een reactie op het actieplan voor een snelle verbetering van de bescherming van dieren tijdens langeafstandsvervoer, dat de commissaris bevoegd voor gezondheid en consumentenbescherming in mei 2000 aan alle kandidaat-lidstaten heeft voorgelegd.

Het actieplan voor een snelle verbetering van de bescherming van dieren tijdens langeafstandsvervoer is in april 2000 in Lissabon besproken tijdens de TAIEX-vergadering (Bureau voor de uitwisseling van informatie over technische bijstand) van de hoofden van de veterinaire diensten van de kandidaat-lidstaten. Het voorziet op korte termijn in de naleving van de belangrijkste voorschriften van de communautaire regelgeving inzake het vervoer van dieren, en in het bijzonder van paarden.

De Sloveense veterinaire dienst kondigde als eerste de snelle follow-up van het actieplan aan op het TAIEX-seminar over de bescherming van dieren tijdens het vervoer in Bratislava in september 2000. Het TAIEX-bureau heeft programma's ontwikkeld die tot doel hebben het grote publiek en in het bijzonder de dierenartsen in de kandidaat-lidstaten bewust te maken van de gezondheid en het welzijn van dieren, ook tijdens het vervoer. Het TAIEX-bureau heeft tevens een werkgroep met ambtenaren uit alle kandidaat-lidstaten ingesteld om mee te werken aan het proces van goedkeuring en tenuitvoerlegging van communautaire regels inzake het welzijn van dieren. Tijdens de volgende vergadering in februari 2001 zal deze werkgroep vooral aandacht besteden aan de tenuitvoerlegging van regels inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer.

Voorts heeft de Commissie onlangs ook een verslag⁽³⁾ aangenomen over de ervaringen van de lidstaten sinds de tenuitvoerlegging van de richtlijn inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer. Het document is aan de Raad en het Parlement toegestuurd. Afhankelijk van de resultaten van het verslag zal de Commissie de huidige regelgeving herzien om de situatie verder te verbeteren.

(¹) PB L 340 van 11.12.1991.

(²) PB L 148 van 30.6.1995.

(³) Verslag van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de ervaringen van de lidstaten sinds de tenuitvoerlegging van Richtlijn 95/29/EG van de Raad tot wijziging van Richtlijn 91/628/EEG inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer, COM(2000) 809 def.

(2001/C 174 E/160)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3817/00
van Jeffrey Titford (EDD) aan de Commissie

(7 december 2000)

Betreft: Vervoer van levende dieren

Hoe worden de diverse vervoersrichtlijnen nageleefd met betrekking tot het vervoer van levende dieren op lange afstanden?

Wat doet de Europese Commissie aan de vele klachten die zij ontvangt over de wrede behandeling en het lijden waarmee het vervoer van levende dieren gepaard gaat?

Welke verslagen heeft de Europese Commissie hierover sinds 1 januari 1995 gepubliceerd?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(31 januari 2001)

De Commissie verwijst de geachte afgevaardigde naar het antwoord op de schriftelijke vraag E-3809/00 van de heer MacCormick⁽¹⁾.

Er zij op gewezen dat de Commissie heeft voldaan aan haar verplichting uit hoofde van artikel 13, lid 3, van Richtlijn 95/29/EG van de Raad van 29 juni 1995 tot wijziging van Richtlijn 91/628/EEG inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer⁽²⁾, waarin wordt vastgesteld dat de Commissie een verslag indient over de ervaringen die de lidstaten sinds de tenuitvoerlegging van deze richtlijn hebben opgedaan.

Op grond van de resultaten van het verslag zal bij de wijziging van Richtlijn 91/628/EG van de Raad van 19 november 1991, zoals gewijzigd ⁽³⁾, speciale aandacht worden geschonken aan een betere handhaving van de communautaire wetgeving op dit gebied.

⁽¹⁾ Zie blz. 150.

⁽²⁾ PB L 148 van 30.6.1995.

⁽³⁾ PB L 340 van 11.12.1991.

(2001/C 174 E/161)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3823/00
van Jens-Peter Bonde (EDD) aan de Commissie

(7 december 2000)

Betreft: De Noordse paspoortunie vs. artikel 45 van de Overeenkomst van Schengen

Zal de Noordse paspoortunie niet uitgehold worden door artikel 45 van de Overeenkomst van Schengen, dat alle deelnemende landen verplicht om ervoor te zorgen dat alle hotels, kampeerplaatsen, jeugdherbergen en andere overnachtingsgelegenheden alle buitenlandse gasten registreren en geldige persoonsbewijzen laten voorleggen?

Met andere woorden: betekent de Overeenkomst van Schengen dat bijvoorbeeld Denen in het vervolg een paspoort bij zich moeten hebben als ze bijvoorbeeld naar Zweden gaan en daar willen overnachten? Dat zou een verandering van de huidige regels in de Noordse paspoortunie betekenen.

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(22 januari 2001)

Krachtens artikel 13, lid 3, van de overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie, Noorwegen en IJsland, laat deze overeenkomst de samenwerking in het kader van de Noordse paspoortunie onverlet, in zoverre die samenwerking niet in strijd is met en geen belemmering vormt voor deze overeenkomst.

Artikel 45, lid 1, onder a), van de Overeenkomst ter uitvoering van Akkoord van Schengen bepaalt dat de Overeenkomstsluitende Partijen zich ertoe verbinden „de nodige maatregelen te nemen om te verzekeren dat de hoofden van logiesverstreckende bedrijven of hun gemachtigden erop toe zien dat vreemdelingen, met inbegrip van onderdanen van andere Overeenkomstsluitende Partijen en van andere lidstaten van de Europese Gemeenschappen, aan wie zij logies verstrekken, ... eigenhandig de hotelfiches invullen en ondertekenen en ... zich identificeren door overlegging van een geldig identiteitsdocument”.

Dit artikel is in het kader van de Europese Unie opgenomen als onderdeel van de bepalingen inzake politie en justitie samenwerking in strafzaken (de derde pijler van de Unie), door artikel 34 en artikel 30, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie als rechtsgrondslag te gebruiken (Besluit 1999/436/CE van de Raad van 20 mei 1999 tot vaststelling, in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en het Verdrag betreffende de Europese Unie, van de rechtsgrondslagen van elk van de bepalingen of besluiten die het Schengen-acquis vormen ⁽¹⁾).

De geciteerde bepaling legt enkel vast dat de identiteit van personen wordt bevestigd door overlegging van een geldig identiteitsdocument, zonder nader te bepalen welk identiteitsdocument wordt bedoeld. Er wordt in elk geval niet uitdrukkelijk gesteld dat een identiteitskaart of een paspoort noodzakelijk is.

Aangezien in artikel 13 van de overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie, Noorwegen en IJsland is bepaald dat de samenwerking in het kader van de Noordse paspoortunie niet in het gedrang wordt gebracht in zoverre die samenwerking niet in strijd is met en geen belemmering vormt voor deze overeenkomst, kan de term „geldig identiteitsdocument” uit artikel 45 aldus worden uitgelegd dat de documenten die de Noordse landen tot op heden als geldige identiteitsbewijzen hebben aanvaard, volstaan voor de in artikel 45 van de Overeenkomst ter uitvoering van Akkoord van Schengen genoemde doeleinden.

⁽¹⁾ PB L 176 van 10.7.1999.